

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/12/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315000451
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2315000451.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci proti obžalovanému N. M., stíhaného pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. c/, odsek 3 písm. b/ Trestného zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu v Galante pod sp. zn. 0T/230/2015 zo dňa 24.02.2016 na verejnom zasadnutí konanom dňa 30.05.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. e/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste v celom rozsahu.

Na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný N. M., nar. XX.XX.XXXX v N., bytom O., M. O. XXXX, prechodne bytom a adresa na doručovanie E. XXX,

o d s u d z u j e :

podľa § 213 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona k súhrnnému trestu v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a/, § 50 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu podmienčne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa súčasne zrušuje výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava 1 pod sp. zn. sp. zn. 9T/5/2016 zo dňa 22.02.2016, ako aj všetky ďalšie výroky obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo k zrušeniu, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Galante pod sp. zn. 0T/230/2015 zo dňa 24.02.2016 tento (okresný súd) uznal obžalovaného N. M., nar. XX.XX.XXXX, vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. c/, odsek 3 písm. b/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že dňa 16.11.2015 v čase okolo 19.30 hod. v Galante na ulici Drevenej pri podniku Belária pristúpil k poškodenému F. Z., ktorému ponúkol na predaj kartón cigariet značky Marlboro za 10 Eur o ktoré prejavil záujem, no chcel peniaze od F. Z. vopred s tým, že cigarety mu prinesie neskôr, s čím F. Z. nesúhlasil, následne sa ho spýtal, či má skutočne peniaze, nech ich ukáže, po čom F. Z. vybral z vrecka peňaženku, ktorú pootvoril a vtedy mu z nej vytiahol bankovku v hodnote 100 Eur a schoval si ju do vrecka, čím spôsobil poškodenému F. Z. škodu vo výške 100 Eur a to i napriek tomu, že bol dňa 01.10.2014 rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/69/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.10.2014 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. c/, odsek 3 písm. b/ Trestného zákona. Za to mu okresný súd uložil podľa § 212 odsek 3/ Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 odsek 2/, 54 Trestného zákona trest povinnej práce vo výmere 250 (dvestopäťdesiat) hodín.

Podľa § 55 odsek 1 Trestného zákona uložil povinnosť vykonať trest najneskôr do 1 roka od jeho nariadenia.

Podľa § 55 odsek 3 Trestného zákona okresný súd tiež nariadil obžalovanému vykonať uložený trest osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obvineného zaviazal nahradiť škodu v sume 100 Eur poškodenému F. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX, adresa na doručovanie O., Z. L. XXX, ubytovňa F..

Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku okresného súdu, tento dospel k ustálenému skutkovému stavu na základe dokazovania realizovaného na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.02.2016 na ktorom (hlavnom pojednávaní) obžalovaný realizoval vyhlásenie v zmysle § 257 Trestného poriadku v zmysle, že je v plnom rozsahu vinným zo spáchania skutku. Následne okresný súd toto (vyhlásenie obžalovaného) prijal a v ďalšom realizoval dokazovanie len ohľadne trestu ukladaného obžalovanému resp. ohľadne výroku o náhrade škody.

Ako vyplýva z dôvodov rozsudku súdu I. stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu ukladaného obžalovanému I. stupňový súd prihliadal na pomer pohľadujúcich a priťažujúcich okolností. Zistil jednu pohľadujúcu okolnosť v podobe priznania a oľutovania trestnej činnosti a súčasne jednu priťažujúcu okolnosť v podobe predchádzajúcich odsúdení obžalovaného. Keďže ich pomer je rovnaký nijakým spôsobom neupravoval základnú trestnú sadzbu. Konštatoval v písomnom vyhotovení rozsudku, že v minulosti sa obžalovaný opakovane dopustil aj majetkovej trestnej činnosti a bol odsúdený to aj k nepodmienečným trestom. Doteraz uložené nepodmienečné tresty nevedli k jeho náprave, došlo iba na čas výkonu trestu k izolácii obžalovaného od spoločnosti (konštatuje tiež okresný súd o napadnutom rozsudku). V konečnom dôsledku I. stupňový súd dospel k záveru, že v danom prípade prevýchovný účel trestu môže byť splnený trestom povinnej práce vo výmere 250 hodín. Tento druh trestu môže podľa dôvodov nachádzajúcich sa v napadnutom rozsudku napomôcť k vývinu pracovných a sociálnych návykov obžalovaného. Napokon obsahuje písomné odôvodnenie rozsudku výrok o zaviazaní obžalovaného k náhrade škody poškodenému F. Z., ktorý výrok nie je bližšie odôvodnený, čo možno tomuto (odôvodneniu I. stupňového rozsudku vytknúť).

Proti rozsudku súdu I. stupňa podal odvolanie okresný prokurátor v zákonnej lehote, ktoré aj odôvodnil. S výrokom o treste predmetného rozhodnutia sa nestotožňuje. Považuje ho za neprimerane mierny s tým, že správne mal byť obžalovanému ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody. Poukazoval na ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona, § 34 odsek 2 Trestného zákona, § 34 odsek 3 Trestného zákona, § 34 odsek 4 Trestného zákona podľa ktorých (zákonných ustanovení) trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším osobám - potencionálnym páchatelom voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Osobu páchatel'a treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. Pri hodnotení osoby konkrétneho páchatel'a treba posúdiť negatívny alebo pozitívny význam jeho osoby pre hodnotenie nebezpečnosti činu pre spoločnosť, ktoré vyplýva z jeho správania v spoločnosti.

Poukázal (okresný prokurátor) v odôvodnení odvolania, že v minulosti bol obžalovaný 13-krát súdne trestaný, pričom v rokoch 2014 až 2015 bol odsúdený 2-krát za totožnú trestnú činnosť a to v roku 2014 za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. c/, odsek 3 písm. b/ Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu v Galante zo dňa 15.04.2014 pod sp. zn. 0T/103/2014 na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, ktorý bol zrušený rozsudkom Okresného súdu v Galante pod sp. zn. 3T/69/2014 zo dňa 01.10.2014 a bol mu uložený za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. c/, odsek 3 písm. b/ Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, ktorý trest vykonal dňa 23.02.2015. Následne bol 2-krát odsúdený v roku 2015 za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. b/ Trestného zákona a to trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I pod sp. zn. 1T/5/2015 dňa 06.02.2015, ktorým mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu a dňa 02.04.2015 trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II na nepodmienečný trest odňatia slobody na 3 mesiace, ktorý zrejme vykonal dňa 30.06.2015.

Posudzovaného skutku sa obžalovaný dopustil krátko po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Okresný prokurátor je toho názoru, že u obžalovaného trest povinnej práce nebude mať výchovný rozmer, nakoľko je nezamestnaný a finančné prostriedky na pokrytie svojich každodenných potrieb si zabezpečuje práve majetkovou trestnou činnosťou. Uložený trest takisto vôbec nevyjadruje morálne odsúdenia páchatel'a zo strany spoločnosti. Týmto trestom skôr presvedčí páchatel'a, že pri opakovanom páchaní rovnakej trestnej činnosti mu nehrozí prísnejší postih. Alternatívny trest nemá potenciál zabrániť obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Má za to (okresný prokurátor), že pri zohľadnení

všetkých relevantných skutočností mal obžalovanému byť ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby s tým, že pre výkon trestu odňatia slobody bude zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Napokon sa domáha podaným odvolaním zrušenia rozsudku súdu I. stupňa v zmysle § 321 odsek 1 písm. e/ Trestného poriadku čo do výroku o treste a rozhodnutia krajského súdu v zmysle intencií nachádzajúcich sa v odvolaní podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku.

Na podklade podanom a súčasne odôvodnenom opravnom prostriedku (odvolanie okresného prokurátora) odvolací súd postupoval podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku tým, že preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku (výroku o treste) ukladaného obžalovanému, pričom dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je potrebné v podstatnej miere považovať za dôvodné.

Odvolací súd preskúmvajúc napadnutý výrok rozsudku I. stupňového súdu (výrok o treste ukladaného obžalovanému na podklade odvolania okresného prokurátora) dospel k záveru, že príslušný (I. stupňový súd) nepostupoval zákonne súladným spôsobom, keď obžalovanému po prijatí vyhlásenia o vine v rámci rozhodovania o treste ukladal samostatný trest povinnej práce vo výmere 250 hodín. Takýto (samostatne ukladaný trest) vzhľadom na samotnú osobu obžalovaného nie je konzistentný so zákonnými požiadavkami na zabezpečenie generálnej ako i špeciálnej prevencie ukladaných trestov (ako napokon správne konštatuje okresný prokurátor v dôvodoch odvolania). Pri oboznámení sa s osobným profilom osoby obžalovaného aj vzhľadom na predchádzajúci jeho život je potrebné konštatovať, že sa jedná o osobu permanentne dopúšťajúcu sa rôznej prevažne majetkovej trestnej činnosti. Do času rozhodnutia odvolacieho súdu o podanom odvolaní, odpis z registra trestov na obžalovaného dokumentuje 15-násť odsúdení. Okrem odsúdení citovaných okresným prokurátorom v napadnutom odvolaní, do času rozhodnutia odvolacieho súdu o podanom odvolaní bol obžalovaný odsúdený aj na základe (ďalších odsúdení) a to trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II pod sp. zn. 0T/125/2015 zo dňa 02.04.2015 k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 30.06.2015, Okresným súdom Bratislava I trestným rozkazom zo dňa 22.02.2016 pod sp. zn. 9T/5/2016, právoplatného 11.03.2016 podľa § 348 odsek 1 písm. b/ Trestného zákona k trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu trestu v trvaní 1 rok a 2 mesiace so skúšobnou dobou na 2 roky (do 12.03.2018). Napokon Okresným súdom Bratislava I trestným rozkazom zo dňa 27.07.2016 pod sp. zn. 2T/26/2016 právoplatnosťou 20.08.2016 podľa § 348 odsek 1 písm. b/ Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov s výkonom trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia. Odvolací súd oboznamujúc sa s týmito (aktuálnymi odsúdeniami) konajúc v neprítomnosti obžalovaného, keďže tento na verejné zasadnutie odvolacieho súdu sa nedostavil napriek tomu, že bol riadne predvolaný a svoju účasť nijako neospravedlnil, zistil, že sa posudzovanej trestnej činnosti obžalovaný dopustil vo viacčinnom súbehu s trestnou činnosťou posúdenou Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 9T/5/2016 zo dňa 22.02.2016, teda do úvahy prichádzalo uloženie súhrnného trestu. Odvolací súd osvojujúc si podstatný obsah námietok okresného prokurátora ohľadne trestu uloženého obžalovanému N. M. a súčasne zohľadňujúc aktuálny odpis z registra trestov na tohto (obžalovaného) oboznamujúc sa s príslušnými (pripojenými spismi) dospel k záveru, že v konkrétnom prípade je na mieste zrušenie napadnutého rozsudku a súčasne rozhodnutie o uložení súhrnného trestu odňatia slobody práve vo vzťahu k zbiehajúcej sa trestnej činnosti realizovanej na Okresnom súdom Bratislava I pod sp. zn. 9T/5/2016 vo veci trestného rozkazu zo dňa 22.02.2016, právoplatného dňa 11.03.2016 a to v trvaní 20 mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a/ a § 50 odsek 1 Trestného zákona obžalovanému výkon trestu podmienenčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky.

Súčasne podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I pod sp. zn. 9T/5/2016 zo dňa 22.02.2016, ako aj všetky ďalšie výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo k zrušeniu, stratili podklad.

Vo vzťahu k samotnej (zbiehajúcej sa trestnej činnosti) považuje tunajší krajský súd aj vzhľadom na osobu obžalovaného a charakter ním páchanej trestnej činnosti, uložený trest v trvaní 20 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov za trest naplňujúci požiadavky zákonodarcu na zabezpečenie individuálnej ako aj generálnej prevencie ukladaných trestov.

Napokon tunajší krajský súd vo vzťahu k naposledy v posudzovanej trestnej činnosti obžalovaného (na základe trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I pod sp. zn. 2T/26/2016 zo dňa 27.07.2016) zistil, že sa jedná zo strany obžalovaného o konanie recidívne v ktorom prípade bol obžalovanému ukladaný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý zrejme už obžalovaný vykonal.

Rešpektujúc v konečnom prípade zásadu proporcionality a individuálnosti ukladania trestu páchatelom trestných činov vzhľadom na aj charakter páchanej trestnej činnosti tunajší krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.